

Radek Pokorný: Fialovy děsivé “signály” se množí: Pokus o armádní ústavní puč. Neslýchaně drzá slova generála Řehky. Jak nás dostat do války bez prezidenta a parlamentu? A jak učinit volební podvody normou? Už jdou na to! Zastavíme je?

- CZ24 News | 7. prosince 2022

ČESKO: RADEK POKORNÝ přináší informace a videozáznam ze včerejší diskuse ve sněmovně o dramatických nebezpečích v podání Fialovy vlády a jejích zahraničních protektorů, kteří nás chtějí zavléci do války mimo jakoukoli kontrolu veřejnosti

Fialova vláda si přeje válku s Ruskem a chce zatáhnout náš stát do ještě hluší propasti eskalace, než je ta, ve které se kvůli ní už nacházíme. Jelikož však pro záměry válečných štváčů rychle klesá podpora i té zmanipulované části veřejnosti, dochází ke stále užšímu propojování vládní oligarchie s vojenskou mocí. Máme tak nakročeno k dalšímu sblížování vládních struktur s represivním aparátem, který si uzurpuje stále více pravomocí.

“Signály” Fialovy vlády

Tato znepokojivá fakta o tichém vzniku vojenské junty, ve kterou se zvolna mění nepodvolnými občany opovrhovaná Fialova vláda, zazněla na semináři „Nebezpečné tendence ohrožující současné demokracie“, který se 5.12. uskutečnil v poslanecké sněmovně. Vše pod záštitou poslance SPD a kandidáta na prezidenta Jaroslava Bašty, který konferenci moderoval.

Významný ústavní právník a člen výboru iniciativy [Zachraňme náš stát](#) Zdeněk Koudelka varoval právě před nebezpečnými tendencemi prorůstání politické a vojenské moci. „Politické ambice naší vojenské moci a chuť politických představitelů dělat politiku i skrze armádu jsou velmi nebezpečné,“ varoval zkušený právní expert. Poukázal na tři znepokojivé události z letošního roku, která jsou z tohoto hlediska obzvlášť nebezpečné.

Jako první zmínil vypnutí nezávislých vůči vládě kritických webů, ke kterému došlo 25. února letošního roku. „Kromě toho, že je cenzura je nepřípustná, považuji za největší nebezpečí, že nakonec vyplynulo, že ten seznam webů dalo dohromady vojenské zpravodajství. Představa, že vojenské zpravodajství, nebo jakákoliv jiná služba, tady bude vytvářet seznam toho, co má být zakázáno, je pro mě úděsná. Soud odmítl žalobu s tím, že vojenské zpravodajství dalo prý jen doporučení, přičemž samotné rozhodnutí přijala společnost Nic.cz, která v té době vlastnila webové domény.

Je to absurdní. To je úplně stejné, jako když řeknu že je nepřípustná vražda, a nějaká tajná služba by si řekla, my sice nikoho zavraždit nemůžeme, ale my napíšeme nějaké společnosti, že jí to doporučíme, a ona to udělá za nás, a pak řekne ta tajná služba my za nic nemůžeme. My jsme to

jen doporučovali.“

Armádní ústavní puč

Druhým hrozivým momentem, bylo podle Zdeňka Koudelky shromáždění armádních špiček, kde náčelník generálního štábu Karel Řehka pronesl: „Dojde – li ke střetu mezi Ruskem a NATO, bude naše armáda jeho aktivním účastníkem od první minuty.“ To je podle ústavního právníka už zcela za hranou a přibližuje nás to k ústavnímu puči.

„Je neuvěřitelné, že náčelník generálního štábu veřejně mluví o pučistické cestě, jak dostat náš stát do války.“ Válku, ale může podle Koudelky vyhlásit jen prezident republiky v rámci svého práva zastupovat stát navenek, ale teprve poté, co parlament většinou poslanců a senátorů schválí vyhlášení válečného stavu. Teprve poté se můžeme dostat do války.“ Zdůraznil, že ani “slavný” článek 5 Washingtonské smlouvy nezavazuje žádný stát NATO proti jeho vůli k účasti ve válce.

“Můžeme se dostat do války tak, že jsme přímo napadeni. Ale když bude napaden nějaký jiný stát NATO, tak prezident republiky, většina poslanců a premiér se musejí shodnout na tom, že do války jít chceme,” připomněl Koudelka. O takto závažné věci musejí rozhodnou pouze zmínění ústavní představitelé. Rozhodně to nebude od první minuty, kdy vznikne nějaká válka. A především: Armáda má být apolitická a náčelník generálního štábu nemá žádnou ústavní roli. „Bude to vždy na zvážení vrcholných ústavních představitelů, neboť může být velmi sporné, jestli byl nějaký stát skutečně napaden. To, že někde dopadne raketa, nebo je sestřeleno letadlo, ještě nemusí nutně znamenat zahájení války.“

Třetí aspekt, který je v této souvislosti velmi znepokojivý, je podle experta návrh ústavního zákona Fialovy vlády, který posiluje právo exekutivy vysílat armádu do zahraničí bez souhlasu parlamentu.

Vytunelované pravomoci zástupců lidu

Má to být sice jen na dobu 60 dní, ale je to strašně nebezpečné. „My totiž rozhodnutím vlády můžeme jednostranně do války vstoupit, ale z války už se vystoupit nedá. Sotva můžeme po 60 dnech bojů říci, parlament to zhodnotil jinak, takže už s vámi bojovat nebudeme, a jedeme domů. To už takto ukončit nelze. Takže fakticky jde o nevratné kroky.“

Jakékoliv právo vlády vysílat, byť jen na omezenou dobu vojáky do zahraničí, tuneluje podle Zdeňka Koudelky pravomoc parlamentu vyhlásit válečný stav, a porušuje i právo prezidenta k tomuto kroku. Všechny tyto ústavní orgány, by vláda postavila před hotovou věc, se kterou se fakticky už nic dělat nedá. Navíc obecná formulace zákona, že důvodem je ohrožení bezpečnosti a zdraví občanů, kdy není ani specifikováno, že musí jít o české občany, je podle něho skandální. „Ten důvod, že je někde nějaké nebezpečí, a přitom nemusí jít ani o naše občany, je neuvěřitelné znásilnění pravomocí, které vládě nenáleží,” uvedl Koudelka.

Petr Drulák, bývalý náměstek ministra zahraničí a zakladatel spolku Svatopluk upozornil na nebezpečí, které souvisí s proměnou naší i západní společnosti na určitý typ progresivistických oligarchií. Vysvětlil, že oligarchii můžeme definovat jako vládu velkého kapitálu ve spojení s bezpečnostními aparáty. „Když se podíváme na USA tak představiteli oligarchie není ani tolik Donald Trump, ale takoví hráči jako Goldman Sachs, Google, Facebook, FBI a další bezpečnostní aparáty.

Progresivistické oligarchie a váleční štváči

Jako určující síly vidí Drulák takzvané progresivisty, kteří ovládli rozhodující mocenské pozice na Západě a bohužel už také u nás. Jejich ideologie jsou totiž velmi flexibilní. Vlastní obsah už začíná být vedlejší, rozhodující je usurpované právo na rozlišování mezi dobrem a zlem. „Je tu tzv. veřejné dobro, které je podporováno a tzv. zlo které je vytěšňováno. Progresivistická ideologie tvoří roli strážce toho dobrého. Všechno, co je s ní v rozporu, se stává nepřijatelným a je vytěšňováno, umlčováno a nesmí být součástí demokratického rozhodování.“ Hlavním tématem dnešního progresivismu je podle něho klima, gender, privilegované menšiny a vývoz jediného „druhu“ demokracie.

Petr Drulák zdůraznil, že významnou součástí tohoto tzv. progresivismu je rovněž podpora války. Což je vlastně pozoruhodné, protože dnešní progresivisté vyšli z pacifistických skupin. Například němečtí Zelení byli přímo radikální pacifisté. Tedy protiválečné skupiny. A přitom právě z těchto skupin se nyní rekrutují ti největší váleční štváči. To podle profesora Druláka dokazuje, jak je ten takzvaný progresivismus flexibilní. „Ještě před několika lety, by nikdo neodhadl, s jakou vervou budu dnešní progresivisté hájit válku na Ukrajině.“

Bruselané chtějí vládnout jednomu státu

Naším nepřítelem je tedy progresivistická oligarchie, která je všudypřítomná a ta tvoří náš systém. Jedno z klíčových bojišť je boj za svobodu slova. Vyzval ke spojení pravice a levice nejen k uhájení svobody slova, ale také k poražení progresivistické oligarchie, která ovládla takzvaný střed politického spektra.

Politolog Tomáš Doležal ve svém příspěvku ukázal na další nebezpečí, kterému čelíme, aniž si to většina veřejnosti uvědomuje. Je jím návrh Bruselu na změnu volebního systému do evropského parlamentu. Nevolené elity chtějí přejít na jakýsi celounijní volební obvod. Cílem je, aby úplně zanikly volby v jednotlivých státech a volby probíhaly v celé EU jako jediném obvodu. Tím by bylo drtivým zásadním způsobem zlikvidováno politické prostředí v jednotlivých státech, neboť kandidovat by směly pouze pouze celounijní formace. Fakticky by tak salámovou metodou vznikla federace s absolutní mocí Bruselu na úkor národních států.

Poukázal rovněž na nebezpečí korespondenční a elektronické volby, kterou se podle něho bude současná fialova pětikoalice snažit prosadit co nejdříve i u nás, aby tak umožnila manipulaci voleb. Za zářný příklad jí slouží Spojené státy, kde po zavedení korespondenční a elektronické volby dochází k rozsáhlým podvodům. To je podle něho pravý důvod, proč se Fialova vláda snaží korespondenční volbu prosadit.

V závěru vystoupili se svým příspěvkem i ředitel [Institutu svobody a přímé demokracie](#) Josef Nerušil. Poukázal na nebezpečí, která pro státní a národní suverenitu a svobodu jednotlivců představuje oligarchická EU, která se snaží uzurpovat stále více moci na úkor členských států.

Z právního hlediska zhodnotil rozpínavost Bruselu také předseda Svobodných [Libor Vondráček](#). Zločinnost salámové metody při přijímání evropských smluv podrobně vysvětlil politolog a právník Tomáš Břicháček, který se tiché válce bruselského politbyra proti národním státům dlouhodobě věnuje.

Většina nebezpečí byla v poslanecké sněmovně mimořádně kvalitně a přehledně pojmenována. Teď už zbývá maličkost:

Jak jim čelit, a jak se té totalitní pakáže na národní i nadnárodní úrovni zbavit. Život mimo koncentrák za to stojí.

AUTOR: Radek Pokorný